

Lovforslag nr. L 186. Fremsat den 20. februar 1985 af ministeren for kulturelle anliggender

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.)

§ 1

I lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed, som ændret senest ved lov nr. 249 af 27. maj 1981, foretages følgende ændringer:

1. § 2 ophæves.

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes ved hjælp af radioanlæg i overensstemmelse med § 1.
- 2) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab, herunder også programmer, som overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter midlertidig tilladelse i henhold til § 4, stk. 3.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændrin-

ger og samtidig med, at udsendelsen eller overføringen finder sted.

Stk. 3. Lyd- og billedprogrammer må endvidere uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 fordeles ved hjælp af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, i følgende tilfælde:

- 1) Danmarks Radio har ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele ved hjælp af kabelanlæg.
- 2) Ministeren for kulturelle anliggender kan efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiorådet give andre tilladelse til en forsøgsmæssig fordeling af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder.
- 3) Ministeren for kulturelle anliggender kan i særlige tilfælde tillade, at lyd- og billedprogrammer om enkeltstående begivenheder af lokal karakter i kortere perioder fordeles inden for enkelte lokale områder.«

3. I § 4 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»Stk. 2. Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet kan etablere de anlæg, som er påkrævet til fremføring af programmer som nævnt i § 3, stk. 1, til de enkelte telefonselskaber, i statstelefonområderne til de enkelte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan i særlige tilfælde give ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse

og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter til programforsyning af vedkommende fællesantenneanlæg, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.«

4. § 5 affattes således:

»§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter forskrifter for oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 2) Anlæg og drift af forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg samt om ejerforhold til disse.
- 3) Fremføring af udenlandske lyd- og billedprogrammer til fordeling efter § 3, stk. 1, nr. 2, herunder om midlertidig fremføring ved hjælp af radiokæde.
- 4) Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra telefonselskabernes og post- og telegrafvæsenets net og om indsende med reglerne overholdelse.
- 5) At fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.
- 6) Fællesantenneanlæg og andre kabelanlægs tekniske udførelse og typegodkendelse af det anvendte materiel.
- 7) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 4, stk. 3, § 5, og § 5 a, stk. 1 og 2, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan tillade, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab opretter og driver fællesantenneanlæg, og kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Tilladelse til oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg kan betinges af, at vedkommende telefonselskab, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet, mod betaling senere kan erhverve de dele af de pågældende anlæg, som er nødvendige af hensyn til udbygning af det offentlige telenet.

Vilkårene for en eventuel overtagelse skal være knyttet til tilladelsen.«

5. Efter § 5 indsættes som § 5 a:

»§ 5 a. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, meddeles efter indhentet udtalelse fra kommunen.

Stk. 2. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg meddeles efter en vurdering af, om der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af tilslutningsmuligheder, som er indeholdt i en godkendt plan, jfr. stk. 3, eller i en igangværende planlægning, hvorom der er enighed mellem kommunen og telefonselskabet, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet.

Stk. 3. Et telefonselskab, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet, kan efter forhandling med kommunen udarbejde en plan for forsyning af kommunen eller en del af denne med punkter for tilslutning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til telefonselskabets, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenets, net. Planen skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder, der inden godkendelse kan foretage ændringer heri.

Stk. 4. Ministeren for offentlige arbejder kan pålægge et telefonselskab, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet, at udarbejde en plan efter stk. 3.«

6. § 22 affattes således:

»§ 22. Med bøde straffes den, der

- 1) spreder lyd- eller billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden, ved hjælp af radioanlæg i strid med § 1,
- 2) fordeler lyd- eller billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, ved hjælp af fællesantenneanlæg eller andre kabelanlæg i strid med § 3, eller
- 3) overtræder § 21.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelse begået af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende kan der pålægges selskabet som

sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jfr. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådan bødeansvar.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets hovedformål er gennem en ændring af radiolovens § 3 at skabe lovhjemmel for en udvidet adgang til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg. I sammenhæng hermed foreslås det videre, at der ved ændringer i radiolovens §§ 4 og 5 gives ministeren for offentlige arbejder en række bemyndigelser af økonomisk og administrativ art, som skal sikre, at udbygningen af et hybridnet fremmes på en hensigtsmæssig måde.

Med de foreslåede ændringer i lovens § 3 sker der i hovedsagen en genfremsættelse af det i folketingsåret 1982-83 fremsatte forslag til lov om ændring af radioloven vedrørende fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v. jfr. Folketingstidende 1982-83, sp. 10717 og 11333, A., sp. 4359 og B., sp. 2863, og af det i 1983-84 fremsatte forslag til lov om ændring af radioloven, der dog også vedrørte en ophævelse af Danmarks Radios monopol på spredning af fjernsynsprogrammer, jfr. Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 3962 og A., sp. 2235, 2. samling, sp. 148 og 830, A., sp. 949 og B., sp. 1357.

Efter den gældende radiolovs § 3 må fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, kun benyttes til fordeling af programmer fra Danmarks Radio og udenlandske radiospredningsinstitutioner samt til fordeling af programmer, som indgår i særlig godkendt søgsvirksomhed inden for enkelte lokale områder i henhold til § 1 og § 2. Fordelingen af radiospredningsinstitutionernes programmer må efter § 3, stk. 2, kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Efter § 3, stk. 3, kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges efter regler fastsat af ministeren for kulturelle anliggender. Det fremgår imidlertid af forarbejderne til § 3, stk. 3, at man med denne bestemmelse kun tilsigtede at give hjemmel for en regulering af programvirksomhed over kabelanlæg af en så beskeden størrelse, at programfordelingen burde hol-

des uden for den almindelige radiolovsregulering. Bestemmelsen har derfor ikke kunnet bruges som hjemmel for fastsættelse af regler om fordeling f.eks. af kommunikationssatellitprogrammer over større kabelanlæg. Da det i øvrigt er blevet anset for uhensigtsmæssigt at udnytte en bestemmelse af så begrænset rækkevidde, indeholder lovforslaget visse forslag til ændringer af § 3, stk. 3. Der henvises herom til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets nr. 2.

Fællesantenneanlæggenes virksomhed er således efter den gældende lovgivning i almindelighed begrænset til fordeling af danske programmer og udenlandske programmer, som anlæggene ved hjælp af eget antenneudstyr kan modtage direkte fra udenlandske radiospredningsinstitutioner. Anlæggene må ikke fordele udenlandske radio- eller fjernsynsprogrammer, som vil kunne fremføres til dem pr. kabel eller ved hjælp af radiokædeforbindelser, ligesom de heller ikke må fordele programstof, overført via såkaldte kommunikationssatellitter, da sådanne transmissioner ikke er bestemt til direkte at kunne modtages af almenheden og derfor ikke udgør »radiospredning«.

I de senere år har ministeriet for offentlige arbejder modtaget et antal ansøgninger fra fællesantenneforeninger m.v., som har ønsket at få fremført udenlandske nabolandsprogrammer pr. kabel eller radiokædeforbindelse, eller som har ønsket tilladelse til at modtage og fordele tv-programmer, der overføres via kommunikationssatellitter.

Disse ansøgninger har ikke kunnet imødekommes, dels på grund af reglen i radiolovens § 3, dels på grund af bestemmelsen i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 481 af 8. september 1981, hvorefter oprettelsestilladelse kun kan udstedes til fællesantenneanlæg, der er beliggende inden for én kommunes grænser.

Den af statsministeren nedsatte mediekommission har i sin i februar 1983 afgivne betænkning om kabelproblematikken og fremførelse af udenlandsk fjernsyn (bet. nr. 974 1983) taget stilling til spørgsmålet om rimeligheden i at opretholde de gælden-

de begrænsninger i fællesantenneanlæggenes virksomhed.

I betænkningen anbefaler et stort flertal af kommissionens medlemmer, at der ved en ændring af radiolovens § 3 og af kommunegrænsebestemmelsen i bekendtgørelsen af 8. september 1981 skabes mulighed for, at fællesantenneanlæggene kan distribuere udenlandske tv-programmer, som efter bestilling, i det omfang ønskerne teknisk og økonomisk kan imødekommes, fremføres til anlæggene af post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne.

Flertallet finder, at de seere, som ikke eller kun dårligt kan modtage henholdsvis svensk eller tysk fjernsyn, har et rimeligt krav på at kunne få adgang til disse programmer, når de tekniske muligheder herfor er tilstede, og man er villig til at afholde omkostningerne derved.

4 medlemmer i kommissionen anbefaler, at man opretholder de gældende regler, der hindrer, at udenlandske tv-programmer langdistancefremføres til fællesantenneanlæggene, hovedsagelig ud fra den opfattelse, at de investeringer, der skal muliggøre fremførelsen, vil vanskeliggøre en gennemførelse af planerne om et dansk tv-2.

Et noget mindre flertal af kommissionens medlemmer (40 af 61) går endvidere ind for en ændring af radiolovens § 3, således at danske kabelanlæg, i den udstrækning de er villige til at afholde udgifterne herved, får mulighed for at fordele tv-programstof fra kommunikationssatellitter. Standpunktet er begrundet i, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde lovgivningsmæssige begrænsninger i befolkningens adgang til at modtage radio og fjernsyn fra udlandet. Kun overordnede almene samfundshensyn bør kunne sætte grænser for den takt, hvori flertallets anbefaling føres ud i livet.

Blandt flertallet giver 32 medlemmer udtryk for den opfattelse, at det af tekniske grunde bør være forbeholdt post- og telegrafvæsenet at nedtage de pågældende udenlandske programmer i få velplacerede modtageanlæg, hvorfra de af post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne fremføres til de enkelte anlæg. Begrundelsen herfor er i første række hensynet til de investeringer, der er foretaget i det offentlige radiokædenet.

20 af kommissionens medlemmer har ikke kunnet anbefale, at der på nuværende tidspunkt overhovedet gives adgang til fordeling over fællesantenneanlæggene af de tv-programmer, der eventuelt vil blive overført via kommunikationssatellitter. De peger især på, at situationen omkring kommunikationssatelliternes anvendelse til tv-overførin-

ger er uafklaret på internationalt plan, og finder i øvrigt, at en afgørelse i dette spørgsmål ikke bør træffes isoleret, men må ses i forbindelse med en samlet stillingtagen til den fremtidige tv-situation i Danmark, herunder spørgsmålet om indførelse af et dansk tv-2 og en dansk stillingtagen til igangværende nordiske programspretningsprojekter via satellit.

Kulturministeriet deler den opfattelse, der er kommet til udtryk i mediekommissionens flertalsanbefalinger: at der bør gives fællesantenneanlæggene adgang til samtidig og uændret fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, hvad enten de modtages direkte i anlæggene eller fremføres til disse af televirksomhederne (post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne). I overensstemmelse hermed foreslås det, at § 3 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed udbygges således, at den kommer til at omfatte en adgang for fællesantenneanlæggene til at fordele fjernsynsprogrammer fra omkringliggende lande, som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller telefonselskaberne. Den udvidede adgang til at fordele udenlandske programmer omfatter efter forslaget desuden programmer, som overføres via kommunikationssatellit med henblik på samtidig viderefordeling i fællesantenneanlæg. Det forudsættes også i denne sammenhæng, at programmerne i almindelighed fremføres til anlæggene af televirksomhederne.

Med den foreslåede ændring af radiolovens § 3 vil der efter regeringens opfattelse være tilvejebragt en væsentlig forudsætning for en udbygning af det offentlige telenet og fællesantenneanlæggene i overensstemmelse med det forslag om etablering af et hybridnet, som er fremlagt af mediekommissionen og af televirksomhederne i den til ministeren for offentlige arbejder den 1. november 1983 afgivne rapport.

Med denne rapport som det principielle udgangspunkt forudsættes udbygningen af hybridnettet gennemført i løbet af en periode på 6 år. Senest efter 3 år skal udbygningsrammen vurderes og om fornødent justeres under hensyntagen til, i hvilket omfang de forskellige forudsætninger, navnlig tilslutningstakten, er opfyldt.

Som det fremgår af rapporten og ministeren for offentlige arbejders redegørelse til folketinget af 10. maj 1983 (jfr. Folketingstidende 1982-83, sp. 10700), vil nabolandsprogrammer og programmer sendt via kommunikationssatellitter blive fremført til et antal overordnede termineringspunkter (i hybridnetrapporten 13). Den videre fremføring til hovedfordelingspunkter (i hybridnetrapporten

1300) er påregnet at ske i lyslederkabel. De enkelte fællesantenneanlæg vil blive forsynet med programmerne fra hovedfordelingspunkterne. For at etablere en hurtig geografisk dækning vil det antagelig i nogle tilfælde vise sig nødvendigt i første omgang at etablere radiokædeforbindelser mellem termineringspunkterne og hovedfordelingspunkterne og eventuelt helt frem til større fællesantenneanlæg. Disse radiokædeforbindelser anvendes som overgangsløsninger, indtil det lokale telefonselskab kan etablere forbindelser via lyslederkabel. På længere sigt forudsættes radiokæder alene at indgå i den overordnede fordeling frem til termineringspunkterne.

I tilslutning til ændringen af radiolovens § 3 foreslås det videre, at der ved ændringer i radiolovens §§ 4 og 5 samt ved en ny § 5 a, gives ministeren for offentlige arbejder en række bemyndigelser af økonomisk og administrativ art, som skal sikre, at den ønskede hybridnetsudbygning fremmes på den mest hensigtsmæssige måde.

Med hensyn til lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser henvises til bilag 1.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med ophævelsen af § 2 er der ikke tilsigtet nogen ændring af den gældende retstilstand. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, om Danmarks Radios ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele over kabelanlæg, og bestemmelsen i § 2, stk. 2, om tilladelse til forsøgsmæssig programfordeling ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder, er blot af retstekniske grunde overført til radiolovens § 3, jfr. lovforslagets nr. 2. Dette indebærer, at det nu af selve lovteksten fremgår, at radiolovens regulering af adgangen til at foretage selvstændig programspredning ved hjælp af kabelanlæg er begrænset til at gælde for kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse. Programfordeling over kabelanlæg f.eks. i hoteller, restauranter, industrivirksomheder, butikker o.lign. er således ikke omfattet af radiolovens bestemmelser, medmindre programmerne tillige fordeles til lokaler, der anvendes til privatbeboelse.

Til nr. 2

Efter den gældende radiolovs § 3, stk. 1, er det tilladt at benytte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse, til samtidig viderefordeling af Dan-

marks Radios udsendelser, samt programmer, som med særlig tilladelse af ministeren for kulturelle anliggender udsendes lokalt på forsøgsbasis, jfr. lovens § 1, stk. 2. Denne retstilstand opretholdes uændret ved bestemmelsen i lovforslaget § 3, stk. 1, nr. 1.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning. Bestemmelsen, som svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1, om adgang til at fordele programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse kan modtages direkte af almenheden ved hjælp af fællesantenner og individuelle antenner. Den frie adgang til viderefordeling af udenlandske radiospredningsudsendelser omfatter såvel programspredning, som sker via konventionelle jordsendene, som udsendelser via direkte sendende satellitter (radiospredningssatellitter).

Herudover bestemmes det i forslagens § 3, stk. 1, nr. 2, som noget nyt, at fællesantenneanlæggene og andre kabelanlæg i fremtiden også må anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som af geografiske grunde ikke kan modtages direkte i de enkelte anlæg, men som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab via det offentlige telenet. Forslaget indebærer en imødekomme af de forslag, som et flertal i mediekommissionen har fremlagt om, at man bør åbne for en langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer ved hjælp af radiokæde eller langdistancekabel, således at også den del af befolkningen, som i dag ikke har direkte tilgang til disse programmer, i det omfang man vil betale for programfremføringen, får tilgang til nabolandenes fjernsyn.

Endelig bestemmes det i slutningen af lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2 – ligeledes som noget nyt – at adgangen til at fordele udenlandske programmer, fremført af televirksomhederne, også skal omfatte udenlandske programmer, der overføres via kommunikationssatellitter. Selve modtagningen af disse programmer forudsættes varetaget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at programmerne – bortset fra de i § 3, stk. 1, nr. 3, nævnte særlige tilfælde – føres frem til de enkelte anlæg pr. kabel eller radiokæde fra nogle få vel-

placerede modtageanlæg. Dette er i overensstemmelse med § 1 i bekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation, hvorefter oprettelse og drift af modtagingsanlæg for radiokommunikation, som er indrettet til andet end modtagning af radiospredning, kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder, når bortses fra anlæg, som benyttes i det nationale forsvars tjeneste.

Med hensyn til forslaget til § 3, stk. 1, nr. 3, om fordeling af kommunikationsatellitprogrammer, som modtages af et fællesantenneanlæg efter midlertidig tilladelse i henhold til § 4, stk. 3, henvises til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets nr. 3.

Den frie adgang til fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer efter § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder for udenlandske programmer. Herved forstås i almindelighed alle programmer, som sendes fra udlandet af udenlandske radiospredningsinstitutioner, programselskaber o.lign., uanset hvilket sprog der anvendes i programmerne. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor en samlet bedømmelse af en fra udlandet hidrørende udsendelsesaktivitet vil kunne føre til, at de udsendte programmer må betragtes som danske. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en programvirksomhed fra udlandet via kommunikationsatellit reelt foretages af et dansk selskab, og der er tale om programmer, som specielt henvender sig til et dansk publikum. Programmerne er i så fald ikke omfattet af den frie adgang til samtidig viderefordeling af udenlandske programmer i lovforslaget § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, men må bedømmes efter de almindelige bestemmelser om selvstændig programfordeling over kabelanlæg i den gældende radiolovs § 2, der ved lovforslaget er overført uændret til lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Lovforslagets § 3, stk. 2, om samtidig og uændret fordeling af radio- og fjernsynsudsendelser svarer til bestemmelsen i den gældende radiolovs § 3, stk. 2, bortset fra, at bestemmelsen nu – som følge af bestemmelserne i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2 og 3 – også omfatter fordeling af udenlandske programmer, der overføres via kommunikationsatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg.

De fællesantenneanlæg, der fordeler udenlandske programmer, er ansvarlige for tilvejebringelsen af de nødvendige tilladelser fra de udenlandske radio- og fjernsynsinstitutioner, ophavsmænd m.v., der måtte have rettigheder for så vidt angår kabelfordeling af programmerne.

Kulturministeriet er opmærksom på, at der i forbindelse med rettighedsclearingen vil kunne

opstå betydelige praktiske problemer for de mange danske kabelanlæg af varierende størrelse med at få de fornødne aftaler i stand. Kulturministeren har derfor med henblik på gennemførelse i indeværende folketingsssamling den 13. december 1984 fremsat forslag til ændringer i ophavsretslovgivningen, som indebærer en forenkling af rettighedsclearingen.

Kulturministeriet har endvidere overvejet, om den udvidede adgang til fordeling af udenlandske programmer over danske kabelanlæg nødvendiggør særlige bestemmelser med hensyn til ansvar for indholdet af programmerne, herunder bestemmelser om indholdet af eventuelle reklameindslag. Kulturministeriet mener imidlertid ikke, at der på nuværende tidspunkt foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag om sådanne nye bestemmelser. Hidtil synes den samtidige og uændrede fordeling af nabolandenes fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg ikke at have givet anledning til særlige problemer, men der foreligger ikke i dag noget erfaringsgrundlag med hensyn til fordeling af udenlandske kommunikationsatellitprogrammer.

Efter lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 1, har Danmarks Radio – uanset bestemmelserne i § 3, stk. 1 og 2, om samtidig og uændret kabelviderespredning af danske og udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer – ret til at foretage en selvstændig fordeling af lyd- og billedprogrammer over kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, hvis indhold som tidligere nævnt af retstekniske grunde er overført til § 3. Det samme gælder lovforslaget § 3, stk. 3, nr. 2, om særlig tilladelse til selvstændig forsøgsmæssig fordeling af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder, som svarer til den gældende radiolovs § 2, stk. 2. Den nye systematiske placering af bestemmelserne i den hidtidige § 2 indebærer, at det nu af selve lovtæksten fremgår, at reguleringen af adgangen til at foretage selvstændig programfordeling over kabelanlæg er begrænset til at gælde for kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse, og at der derfor ikke efter radioloven gælder nogen begrænsning i adgangen til at fordele programmer ved hjælp af kabelanlæg, der omfatter f.eks. hoteller, restauranter, industrivirksomheder, butikker o.lign., medmindre programfordelingen tillige omfatter lokaler, som anvendes til privatbeboelse.

Lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 3, skal afløse den hidtidige § 3, stk. 3, hvorefter kulturministeren har en beføjelse til at udstede et sæt regler om brugen

af kabelanlæg til en selvstændig programvirksomhed – dog ifølge forarbejderne kun i små kabelanlæg.

I de forløbne år har kulturministeriet ikke kunnet registrere nogen interesse for at få mulighed for at anvende små fællesantenneanlæg til selvstændig programvirksomhed, og ministeriet har afstået fra at udfærdige regler, hvorefter disse anlæg generelt fritages fra det bestående forbud imod at anvende kabelanlæg til sådan virksomhed.

Derimod er der i de senere år – ikke mindst op til den ny række af forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som blev muliggjort ved ændringen af loven i 1981 – fremkommet en del ønsker om at måtte anvende større kabelanlæg til at fordele programmer om enkeltstående begivenheder, uden at der var tale om programfordeling, der skulle indgå i et egentligt forsøgsprojekt.

Under hensyn til den i bemærkningerne til bestemmelsen i 1973 udtrykkeligt lagte begrænsning for dens anvendelsesområde har ministeriet imidlertid ikke ment, at der var grundlag for at udstede regler, hvorefter de fremsatte ønsker kunne imødekommes.

Det har tidligere været ministeriets hensigt at søge fastlagt, at der kunne udstedes et regelsæt omfattende såvel store som små kabelanlægs adgang til at gennemføre enkelte programtransmissioner over anlægget. Det har i denne forbindelse været tanken at fastsætte regler, der ikke krævede tilladelse til programfordelingen, men forudsatte et eventuelt efterfølgende strafansvar for tilsidesættelse af reglerne.

Under hensyn til, at der i løbet af 1985 forventes fremsat forslag til, hvilke lovbestemmelser der skal gælde efter udløb af forsøgsordningen for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed pr. 1. april 1986, har ministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt ved nærværende forslag at tilvejebringe hjemmel for tilladelse i enkelttilfælde.

Formålet med nyordningen skal være at skabe grundlag for at imødekomme de ønsker, som er fremkommet om i særlige tilfælde at kunne fordele enkeltstående programmer af lokal karakter, f.eks. om kommunevalg, kommuneplandebatter, byfester, kulturuger m.m.

Til nr. 3

Efter lovforslagets § 4, stk. 2, gives der ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at etablere de anlæg, som er påkrævet til nedtagning og fremføring af udenlandske programmer i overensstemmelse med de nye bestemmelser i lovens § 3,

stk. 1. Det forudsættes herved, at aktiviteterne indgår i post- og telegrafvæsenets årlige bidrag til forslag til finanslov.

Med forslagens § 4, stk. 3, gives der hjemmel for ministeren for offentlige arbejder til i særlige tilfælde at give fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter med henblik på direkte programforsyning af anlægget. Ved udfærdigelse af sådanne tilladelser efter § 4, stk. 3, jfr. bestemmelsen i § 1 i lovbekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 af lov om radiokommunikation skal følgende hensyn varetages:

- Hensynet til den fremtidige udbygning af hybridnettet, hvilket blandt andet skal tilgodeses gennem en tidsbegrænsning af tilladelserne.
- Hensynet til post- og telegrafvæsenets planlægning af fremtidige radiokædeforbindelser.
- Hensynet til øvrig telekommunikation, herunder radio- og tv-programmer, der ikke er bestemt for de pågældende fællesantenneanlæg, gennem indførelse af kontrolforanstaltninger.

Til nr. 4

Med forslaget til ny affattelse af § 5, stk. 1, gives der ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at træffe bestemmelse om følgende forhold:

- Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg.
- Anlæg og drift samt ejerforhold til forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg, idet det forudsættes, at disse netdele inden for vedkommende kommune kan ejes af dem, som i øvrigt kan eje fællesantenneanlæg, dvs. ejerne af eller lejerne i de pågældende ejendomme, kommuner eller det lokale telefonselskab (i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet).
- Vilkårene for fremføring af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, herunder vilkår for midlertidig fremføring via radiokæde.
- Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra televirksomhedernes net og om indsendende med reglernes overholdelse, hvorved det er forudsat, at der på dette område – i lighed med det, som gælder på telefonområdet – ikke skal ske nogen godkendelse m.v. i henhold til monopollovgivningen af takster o.lign. For disse retningslinjers udfærdigelse gælder i øvrigt følgende forudsætninger:

Betalingen for tilslutning herunder for drift og vedligeholdelse, forudsættes at ske gennem en årlig abonnementsafgift, eventuelt kombineret med en oprettelsesafgift, idet betalingen er forudsat at skulle dække såvel forsyningen fra televirksomhedernes overordnede net (grundbeløbet), som tilslutningen gennem det lokale forbindelsesnet (lokalafgiften).

Grundbeløbet skal være det samme for samtlige abonnenter inden for den enkelte televirksomheds område og dække udgiften til fremføring af programmer til et eller flere punkter i hver kommune (lag I og lag II), dog skal der i særlige tilfælde – eksempelvis ved en samlet tilslutning af en stor antenneforening til hybridnettet – kunne ydes en rabat på grundbeløbet. Lokalafgiftens størrelse vil derimod som udgangspunkt afhænge af de faktiske omkostninger, der er forbundet med det enkelte fællesantenneanlægs tilslutning til det lokale forbindelsesnet og dets etablering.

Så vidt det er muligt, skal den enkelte televirksomhed behandle sin del af den del af hybridnettet, der anvendes til radio- og tv-formål, som en særskilt økonomisk enhed med fuld omkostningsdækning. Såfremt der er økonomisk grundlag herfor, vil der med henblik på at skabe størst mulig ensartethed i tilslutningsvilkårene kunne foretages takstudligning inden for den enkelte televirksomheds geografiske område udover det foran anførte.

I det omfang eventuelle kommunale ønsker, eksempelvis om ændret netstruktur eller fremføring af nettet til bestemte punkter inden et givet tidspunkt, medfører merudgifter for vedkommende televirksomhed, forudsættes disse merudgifter finansieret af andre, private antenneforeninger eller vedkommende kommune selv.

- Gebyrer til dækning af administrationen af lovens § 4, stk. 3, § 5, og § 5 a, stk. 1 og 2, samt de i medfør heraf fastsatte administrative forskrifter.
- Bestemmelser om, at et fællesantenneanlæg kun kan overskride en kommunes grænser, hvis særlige lokale forhold begrundet dette.

Det er forudsat, at den tekniske godkendelse af

nye og ombyggede fællesantenneanlæg som hidtil foretages af post- og telegrafvæsenet.

Det er endvidere forudsat, at der i kommunerne skal være mulighed for konkurrence mellem den private antennebranche og den lokale televirksomhed. Dette gælder – som hidtil – i forbindelse med fællesantenneanlæg og skal også gælde forbindelsesnettene (F-2), hvor disse kun anvendes til radio- og tv-formål.

Lovforslagets § 5, stk. 2, er identisk med den nugældende § 5, stk. 2.

For at minimere dobbeltinvesteringer kan godkendelse af ombygning og udbygning af fællesantenneanlæg som foreslået i § 5, stk. 3, betinges af, at den lokale televirksomhed på et senere tidspunkt skal kunne erhverve relevante strækninger af forannævnte netdele. Vilkårene for en eventuel overtagelse skal fastlægges ved godkendelsen.

Til nr. 5

Telenettet vil, set i et noget længere perspektiv, kunne få væsentlig betydning for de tilbud, der vil kunne gives befolkningen i kulturel, undervisningsmæssig og i det hele servicemæssig henseende. Det er derfor af væsentlig betydning, at kommunerne på basis af deres kendskab til de almindelige planer for kommunernes udvikling på et tidligt tidspunkt af planudarbejdelsen og forud for meddelelsen af en tilladelse til oprettelse eller udbygning af et fællesantenneanlæg får lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende. Ud fra denne grundbetragtning er bestemmelserne i § 5 a affattet.

Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere krav til procedure og indhold for den i § 5 a foreskrevne planlægning.

Til nr. 6

Ændringsforslaget har karakter af en redaktionel omskrivning og præcisering af sanktionsbestemmelserne i § 22 under hensyn til de ændringer, der ved lovforslagets § 1, nr. 2 og nr. 4, er foreslået gennemført i radiolovens § 3 og § 5. I § 22, stk. 3, om bødeansvar for aktieselskaber, anpartsselskaber m.v. er det endvidere tydeliggjort, at et sådant ansvar også kan pålægges anpartsselskaber, kommuner eller kommunale fællesskaber, jfr. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Bilag 1

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

De statslige investeringer i forbindelse med lovforslaget vedrører en radiokædebase-ret fordeling af de i § 3 nævnte udenlandske programmer frem til en række termineringspunkter, herunder etablering af jordstationer for nedtagning af satellitprogrammer samt lyslederkabler og omsætningsudstyr for forbindelserne til det mellemcentrale lysleder-net. Desuden omfatter de angivne investeringer fordelingsnettene i statstelefonområ-

derne. Endelig omfatter investeringerne i et vist omfang midlertidige radiokædeforbindelser i fordelingsnettene, indtil lyslederkabler kan nedlægges.

Med det forudsatte udbygningsomfang af de overordnede fremføringsnet, vil de statslige investeringer beløbe sig til 400-450 mill. kr. inden for en 6-årig periode og fordele sig således:

Mill. kr.	1985	1986	1987	1988	1989	1990
I alt	62	123	95	35	66	39
Overordnet fremføringsnet	61	88	56	9	8	39
Fordelingsnet m.m	0,5	35	39	26	58	0

Programfremføringsfaciliteterne, som i øvrigt vil indgå som en integreret del af det landsdækkende telenet, forudsættes udbygget i takt med efterspørgslen i løbet af 6-års perioden i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i den af televirksomhederne fremlagte skitse til arbejdsplan af 1. november 1983.

Det forudsættes, at brugerne (telefonselskaberne) skal afholde de med den overordnede programfremføring forbundne udgifter dels til dækning af investeringer og dels til dækning af løbende driftsudgifter. Der vil derfor blive indgået kontrakter mellem post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne om omfang, art og tidsfølge for opbygningen, og det vil i kontrakterne blive fastslået, at der i telefonselskabernes betaling til post- og telegrafvæsenet skal indgå beløb, der dækker post- og telegrafvæsenets investeringer over opbygningsperioden, og det således, at udgif-

terne så vidt muligt er dækket af indtægter i samme år.

Udgifter og indtægter i forbindelse med det overordnede fremføringsnet vil således over den betragtede periode kunne rummes inden for rammerne af og administreres efter de regler, der gælder for post- og telegrafvæsenets overholdelse af netttotal.

Statstelefonområdernes tilslutning til det overordnede fremføringsnet sker på grundlag af samme økonomiske princip, som er beskrevet foran. Betalingen for den videre fremføring via fordelingsnet til fællesantenneanlæg sker på samme betingelser som i telefonselskabernes områder, hvorved betalingen som helhed vil kunne dække forrentning og afskrivning af de investeringer, som er foretaget i forbindelse med hele fremføringsnettets etablering samt løbende driftsudgifter.

Mill. kr.	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Statstelefonområdernes andel af investeringerne						
I alt	3	39	42	26	58	2
Andel af overordnet fremføringsnet	2,8	3,9	2,6	0,4	0,3	1,8
Fordelingsnet m.v	0,5	35	39	26	58	0

Bilag til f.t.l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed

Hovedprincippet er, at de foretagne investeringer samt løbende driftsudgifter indtægtsdækkes af brugerne af fremføringsnettet (fællesantenneanlæggene). Telefonabonnenterne vil blive holdt skadesløse.

Der vil være en tidsforskel mellem investeringer og indtægtsdækning, som på kort sigt vil indebære en nettobelastning af finansloven.

I 1985 skønnes de samlede netteoudgifter at andrage 3 mill. kr., idet indtægterne skønnes at udgøre 59 mill. kr. Nettooudgifterne vil eventuelt kunne finansieres ved investeringspuljen.

Administrationen af § 4 og § 5, herunder de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser,

vil betyde et merarbejde for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet. Til at lede varetagelsen af dette arbejde vil der skulle oprettes en stilling som kontorchef/afdelingsingeniør (36). De hermed forbundne udgifter samt udgifter til eventuel oprettelse af yderligere et mindre antal stillinger til medvirken ved dette arbejdes varetagelse vil kunne afholdes inden for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenets bevillinger i henhold til finansloven for 1985, idet bemærkes, at der, som det fremgår af lovforslagets § 5, stk. 1, er forudsat fastsat gebyrer til dækning af de med den her omhandlede administration forbundne udgifter.

Bilag 2

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 2 ophæves.

§ 2. Danmarks radio har ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele ved hjælp af kabelanlæg.

Stk. 2. Ministeren for kulturelle anliggender kan efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiatorådet give andre tilladelse til en forsøgsmæssig fordeling af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder.

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danmarks Radios programmer og andre danske programmer, som spredes ved hjælp af radioanlæg i overensstemmelse med § 1.
- 2) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab, herunder også programmer, som overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg efter midlertidig tilladelse i henhold til § 4, stk. 3.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen eller overføringen finder sted.

Stk. 3. Lyd- og billedprogrammer må endvidere uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 fordeles ved hjælp af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privatbeboelse, i følgende tilfælde:

- 1) Danmarks Radio har ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele ved hjælp af kabelanlæg.
- 2) Ministeren for kulturelle anliggender kan efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiatorådet give andre tilladelse til en forsøgsmæssig fordeling af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder.
- 3) Ministeren for kulturelle anliggender kan i særlige tilfælde tillade, at lyd- og billedprogrammer om enkeltstående begivenheder af lokal karakter i kortere perioder fordeles inden for enkelte lokale områder.

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, må kun benyttes til fordeling af de i §§ 1 og 2 nævnte programmer samt programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner.

Stk. 2. Fordeling af radiospredningsinstitutionernes programmer må kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelserne finder sted.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 kan fraviges efter regler, der fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder og radiatorådet.

3. I § 4 indsættes som *stk. 2 og 3:*

»*Stk. 2.* Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet kan etablere de anlæg, som

er påkrævet til fremføring af programmer som nævnt i § 3, stk. 1, til de enkelte telefonselskaber, i statstelefonområderne til de enkelte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan i særlige tilfælde give ejere af fællesantenneanlæg midlertidig tilladelse til oprettelse og drift af modtagestationer for kommunikationssatellitter til programforsyning af vedkommende fællesantenneanlæg, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.«

§ 4. Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet opretter efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender og radiorådet de radiofoni- og fjernsynsstationer, som er nødvendige for Danmarks radio, og varetager stationernes drift. Udgifterne hertil afholdes forskudsvis af statskassen og refunderes af Danmarks radio efter aftale mellem ministeren for offentlige arbejder, ministeren for kulturelle anliggender og radiorådet.

4. § 5 affattes således:

»§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter forskrifter om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 2) Anlæg og drift af forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg samt om ejerforhold til disse.
- 3) Fremføring af udenlandske lyd- og billedprogrammer til fordeling efter § 3, stk. 1, nr. 2, herunder om midlertidig fremføring ved hjælp af radiokæde.
- 4) Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra telefonselskabernes og post- og telegrafvæsenets net og om indseende med reglerens overholdelse.
- 5) At fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.

- 6) Fællesantenneanlæg og andre kabelanlægs tekniske udførelse og typegodkendelse af det anvendte materiel.
- 7) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 4, stk. 3, § 5, og § 5 a, stk. 1 og 2, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan tillade, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab opretter og driver fællesantenneanlæg, og kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Tilladelse til oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg kan betinges af, at vedkommende telefonselskab, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet, mod betaling senere kan erhverve de dele af de pågældende anlæg, som er nødvendige af hensyn til udbygning af det offentlige telenet. Vilkårene for en eventuel overtagelse skal være knyttet til tilladelsen.«

5. Efter § 5 indsættes som § 5 a:

»§ 5 a. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, meddeles efter indhentet udtalelse fra kommunen.

Stk. 2. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg meddeles efter en vurdering af, om der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af tilslutningsmuligheder, som er indeholdt i en godkendt plan, jfr. stk. 3, eller i en igangværende planlægning, hvorom der er enighed mellem kommunen og telefonselskabet, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet.

Stk. 3. Et telefonselskab, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenet, kan efter forhandling med kommunen udarbejde en plan for forsyning af kommunen eller en del af denne med punkter for tilslutning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til telefonselskabets, i statstelefonområderne post- og telegrafvæsenets, net. Planen skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder, der inden godkendelse kan foretage ændringer heri.

Stk. 4. Ministeren for offentlige arbejder kan pålægge et telefonselskab, i statstelefon-

områderne post- og telegrafvæsenet, at udarbejde en plan efter stk. 3.«

§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter regler om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse, og kan herunder bestemme, at sådanne anlæg kun må indrettes og benyttes efter tilladelse fra generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet. Ministeren kan endvidere fastsætte afgifter for tilladelser til oprettelse af de nævnte anlæg og for godkendelser af den tekniske udførelse af anlæggene.

Stk. 2. Ministeren kan tillade, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab opretter og driver fællesantenneanlæg, og kan fastsætte nærmere regler herom.

6. § 22 affattes således:

»§ 22. Med bøde straffes den, der

- 1) spreder lyd- eller billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden, ved hjælp af radioanlæg i strid med § 1,
- 2) fordeler lyd- eller billedprogrammer til

- lokaler, som anvendes til privatbeboelse, ved hjælp af fællesantenneanlæg eller andre kabelanlæg i strid med § 3, eller
- 3) overtræder § 21.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelse begået af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jfr. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådan bødeansvar.«

§ 22. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, § 3, stk. 1 og 2, og § 21 straffes med bøde.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges af ministeren for offentlige arbejder i medfør af § 5, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Ved overtrædelse begået af aktieselskaber, andelsselskaber m.v. kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.